

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 33T/88/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116010867
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pamela Záleská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2016:4116010867.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pamelu Záleskej a prísediacich sudcov Mgr. Zuzany Zorádovej a Mgr. Jozefa Kubička, v trestnej veci obžalovaného U. Q., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 19.09.2016 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

U. Q., narodený XX.XX.XXXX v N. P.,
trvale bytom N. P., ul. X.mája XXXX/XX,
toho času vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Nitra od
23.02.2016,

s a u z n á v a z a v i n n é h o, ž e :

minimálne od leta roku 2015 až do dňa 23.02.2016 si od doposiaľ nestotožnenej osoby zadovážil pervitín, ktorý u seba prechovával a následne po telefonických dohovoroch predával alebo poskytoval bezodplatne túto látku na rôznych miestach v meste Zlaté Moravce a v okolí osobám: W. U., U. N., D. N., D. Q. a P. D., pričom účinnou látkou drogy pervitín je metamfetamín, ktorý je zaradený v zmysle zákona č. NR SR č.139/1998 Z. z. o omamných látkach a psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisoch do II. skupiny psychotropných látok, na držbu ktorých je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR,

t e d a :

neoprávnene kúpil, predal, zadovážil si a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

t ý m s p á c h a l :

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona a § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona a § 39 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona sa zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona a § 78 odsek 1 Trestného zákona ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/118/2015 zo dňa 03.05.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k obžalovanému U. Q. dňa 06.06.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre, podanej na Okresný súd Nitra dňa 26.08.2016 pod č. 3 Pv 648/2015, prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému U. Q..

Obžalovaný U. Q. na hlavnom pojednávaní dňa 19.09.2016 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe.

Keďže na všetky otázky súdu, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j) Trestného zákona.

Súd mal teda za to, že týmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok zavinene spáchal práve obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste, ochranného opatrenia a náhrady škody.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol pri rozhodovaní o treste na osobné pomery obžalovaného, keď zistil, že tento bol v čase pred spáchaním skutku jedenkrát súdne trestaný a bol tiež viackrát priestupkovo postihnutý.

Z poľahčujúcich okolností súd u obžalovaného zistil okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l) Trestného zákona, ktorú mu uznal z dôvodu, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu skutku už v prípravnom konaní a toto aj úprimne oľutoval. Priznanie potom uskutočnil aj vyhlásením o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní. Súd tiež u obžalovaného prihliadol aj na poľahčujúcu okolnosť uvedenú pod písmenom n), pretože učením vyhlásenia o vine napomohol súdu objasniť svoju trestnú činnosť, ergo významným spôsobom prispel k vytvoreniu možnosti dosiahnuť rozhodnutie vo veci samej bez potreby vykonávania rozsiahleho dokazovania.

Z priťažujúcich okolností súd u obžalovaného prihliadol na § 37 písmeno h) Trestného zákona, pretože ukladal obžalovanému trest za dva úmyselné trestné činy.

Výsledný pomer ako aj význam takto zistených okolností potom súdu umožňoval aplikáciu § 38 odsek 3 Trestného zákona, kedy pri ukladaní trestu súd znižoval hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu.

V danom prípade obžalovaný spáchal trestný čin, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje uložiť trest odňatia slobody vo výmere na 10 rokov až 15 rokov a zároveň spáchal tento trestný čin skôr (dokonal ho 23.02.2016), ako bol v inej jeho trestnej veci súdom vyhlásený odsudzujúci rozsudok, konkrétne dňa 03.05.2016 vo veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 4T/118/2015 pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno a), písmeno f), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, ktorý nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k tomuto obžalovanému dňa 06.06.2016 a kde mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky.

Na základe vyššie uvedených skutočností bolo preto povinnosťou súdu ukladať obžalovanému súhrnný trest podľa pravidiel na ukládanie trestu úhrnného, teda ukladať trest podľa trestnej sadzby z posudzovaných trestných činov prísnejšej a následne zvýšiť jej hornú hranicu o jednu tretinu. Takýmto postupom súd sprísňoval trestnú sadzbu podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, určenú v rozsahu na 10 až 15 rokov, pretože bola jednoznačne prísnejšia ako trestná sadzba pri prečine krádeže podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, ktorá je určená v rozsahu na 6 mesiacov až tri roky. Následne súd podľa § 42 odsek 1 Trestného zákona rozhodoval o uložení súhrnného trestu v sprísnenej, upravenej trestnej sadzbe vo výmere na 10 rokov až 20 rokov, pričom po aplikovaní § 38 odsek 3 Trestného zákona sa vrátil znova do sadzby 10 rokov až 15 rokov (znížením hornej hranice o 1/3-inu)

S poukazom na všetky okolnosti tohto prípadu ako aj na samotnú osobu obžalovaného dospel súd k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody hoci na samej spodnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere 10 rokov, by bolo pre neho neprimerane prísne. Napriek skutočnosti, že v prejednávanej veci obžalovaný konal závažnejším spôsobom konania, keď sa dopustil skutku vo vzťahu k viacerým osobám a ohrozil tak záujem chránený Trestným zákonom (záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok ako aj záujem na dodržiavaní celého radu medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná s cieľom zabezpečiť túto ochranu, je vyjadrený výmerou trestnej sadzby pri jeho ohrození či porušení) a napriek tomu, že v súbehu s týmto trestným činom sa dopustil tiež prečinu krádeže, vzal súd do úvahy, že závažnosť a charakter tohto trestného činu bolo potrebné posudzovať aj s ohľadom na ďalšie, s vecou súvisiace okolnosti a ukladať trest v súlade so všetkými zásadami trestania.

V tejto súvislosti zameral súd obligátne svoju pozornosť na zásadu humanity ukladanej sankcie (zákaz krutého a neprimeraného trestu vo vzťahu ku konkrétnemu páchatelovi), zásadu individualizácie použitej sankcie (teda druh a výmeru sankcie, ktorú súd ukladá s prihliadnutím na konkrétne okolnosti vzťahujúce sa k závažnosti posudzovaného trestného činu ako aj možnosti resocializácie páchatela) a zásadu úmernosti uloženej sankcie vo vzťahu k spáchanému trestnému činu.

Súd vzal do úvahy, že ak má byť uložený trest primeraný, účinný a ak má zároveň pôsobiť odstrašujúco, nesmie byť ukladaný tak, aby pôsobil ako odplata za spáchaný trestný čin a jeho výkonom nesmie byť ponížená ľudská dôstojnosť, tiež by mal čo najmenej zasiahnuť príbuzných obžalovaného. V danom prípade je zrejmé (vzhľadom na trestné sadzby), že zákonodarca umožnil uplatnenie tvrdej represie v oblasti drogovej trestnej činnosti, pretože mal za to, že drogami (ich nedovoleným prechovávaním, výrobou, distribúciou ako aj užívaním) je spoločnosť veľmi ohrozená, avšak zároveň do rekodifikovaného trestného zákona zakotvil novú filozofiu ukladania trestných sankcií a položil dôraz na individuálny prístup pri riešení trestných vecí na základe širokých možností využitia alternatívnych sankcií a odklonov (teda vyjadril, že trest odňatia slobody má byť chápaný ako ultima ratio), a to s cieľom zabezpečiť v čo najširšej miere pozitívnu motiváciu páchatela.

Príhliadajúc na vyššie uvedené a hodnotiac podmienky na dosiahnutie účelu trestu z hľadiska individuálnej prevencie, vzal súd do úvahy, že v prejednávanej veci sa jedná o obžalovaného v mladom veku (mladý dospelý), bez dostačujúcej výchovy (pochádza z rozvedenej rodiny) a vzdelania (nemá ukončenú strednú školu) a zároveň o obžalovaného, ktorý je otcom troch detí a v konaní pred súdom prejavil úprimnú ľútosť, uvedomujúc si následky svojho protiprávneho konania.

Súd takto ustálil, že v jeho prípade je potrebné zvoliť zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu. Okrem toho, trest uložený v už označenej výmere, by nebol dôvodný ani z hľadiska pomerov obžalovaného, a to nielen vzhľadom na okolnosti prípadu, pretože rozhodnutiu o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby nasvedčovalo aj zistenie dvoch významných pohľadáčích

okolností pri jedinej okolnosti priťažujúcej, spôsobenej zbiehaním menej závažnej trestnej činnosti. Nakoniec, aj z hľadiska generálnej prevencie nepovažoval súd za nevyhnutné a náležité ukladať trest vo výmere na 10 alebo nad 10 rokov, pretože účel trestu bude možné rozhodne dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania.

S prihliadnutím na všetky tieto okolnosti a v súlade s § 39 odsek 1 a odsek 3 písmeno c) Trestného zákona, uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov s presvedčením, že takto uložený trest povedie k jeho požadovanej náprave, bude postačovať na ochranu spoločnosti a zároveň snád aj môže odradiť ostatných od páchania tohto druhu trestnej činnosti napriek tomu, že prísne trestné sadzby za prejednávaný trestný čin dlhodobo preukázateľne nepôsobia odstrašujúco pre ostatných členov spoločnosti.

Nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin a so zreteľom na mieru narušenia páchatelia, mal súd za to, že v ústave na výkon trestu iného (nie maximálneho) stupňa stráženia bude jeho náprava dostatočne zaručená. Preto ho podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Keďže súd odsudzoval obžalovaného za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody, bolo zároveň tiež nevyhnutné aplikovať ustanovenie § 76 odsek 1 Trestného zákona a uložiť tak obžalovanému ochranný dohľad, ktorého časový rozsah súd určil podľa § 78 odsek 1 Trestného zákona na 2 roky, berúc do úvahy povahu skutku, výmeru uloženého trestu a tiež osobu obžalovaného, ktorý zakladá určitý druh pochybností pri vyhlíadke na spôsob života obžalovaného po vykonaní trestu.

Súd zároveň vzhľadom na uloženie súhrnného trestu zrušil podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona výrok o treste, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/118/2015 zo dňa 03.05.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k nemu dňa 06.06.2016.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.

Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.